

Dingsdag

den 6 Februarij.

R U S S L A N D.

PETERSBURG den 10 januarij. Gisteren is hier, te gelijk met een keizerlijk manifest, de volgende conventie, die te Parijs, den 14 (26) september ll., tuschen onzen monarch, den keizer van Oostenrijk en den Koning van Pruissen gesloten is, in de Russische en Franche talen, bekend gemaakt:

„In den naam der allerheiligste en ondeelbare Drieëenheid.

III. MM., de keizer van Oostenrijk, de koning van Pruissen en de keizer van Rusland, door de groote gebeurtenissen, welke, in Europa, de drie laatste jaren gekenmerkt hebben, en voornamelijk door de weldaden, die het der Goddelijke Voorzienigheid behaagd heeft over de Staten uit te storten, welker gouvernementen hun vertrouwen en hoop op Haar alleen gesteld hebben, de innige overtuiging bekomen hebbende van de noodzakelijkheid, om den door de mogendheden in hunne wederzijdsche betrekkingen aan te nemen gang op de verheven waarheden te gronden, welke ons de heilige godsdienst van den Goddelijken Verlosfer leert;

Verklaren plegtig, dat de tegenwoordige akte geen ander doel heeft, dan, in het aangezicht van het heelal, hun onwrikbaar besluit kenbaar te maken, van, zoo in het bestuur hunner respectieve staten, als in hunne staatkundige betrekkingen met ieder ander gouvernement, niets anders tot rigtsnoer van hun gedrag te nemen, dan de voorschriften van dien heiligen godsdienst, de voorschriften namelijk van regtvaardigheid, Christelijke liefde en vrede, welke, wel verre van alleen op het huifelijk leven toepasselijk te zijn, integendeel ook op de besluiten der vorsten regelrecht invloed moeten oefenen en al derzelve gangen besturen, als het eenige middel zijnde, om de menscheijke inrigtingen stevig te vestigen, en in derzelve onvolmaaktheden te voorzien.

Dien ten gevolge zijn III. MM. over de volgende artikelen overeengekomen.

Art. 1. Overeenkomstig de woorden der H. Schrift, welke aan alle menschen gebiedt elkander als broeders te beschouwen, zullen de drie contracterende monarchen door de banden eener ware en onverbreekbare broederfchap vereenigd blijven; elkander als medeburgers erkennende, zullen zij de een den anderen, bij alle gelegenheden en in alle gevallen, hulp, bijstand en ondersteuning verliezen, en zich verder omtrent hunne onderdanen en legers als huisvaders behoudende, zullen zij hen naardien zelden geest van broederfchap leiden, waarvan zij, tot bescherming van den godsdienst, den vrede en de regtvaardigheid, bezielde zijn.

2. Gevolglijk zal het eenige grondbeginsel, zoo tuschen de voorsz. gouvernementen als tuschen hunne onderdanen, zijn: elkander wederzijds dienst te bewijzen, door eene onveranderlijke welwillendheid elkander de wederkerige toegenegenheid te betonen, waarvan zij bezielde moeten zijn; malkander allen als leden van eene en dezelfde Christelijke natie te beschouwen, terwijl de drie verbonden vorsten, zichzelve slechts aanzien als door de Voorzienigheid gevolmagtigd; om drie takken van eene en dezelfde familie te regeren; te weten, Oostenrijk, Pruissen en Rusland; behoudende hiermede, dat de Christelijke natie, waarvan zij en hunne volken een gedeelte uitmaken; inderdaad geenen anderen souverein heeft, dat Hem, wien alleen en in volle eigendom de magt toekomt, om dat zich in hem alleen al de schatten van liefde, kennis en oneindige wijsheid bevinden, namelijk in God, in onzen Goddelijken Verlosfer Jezus Christus, het woord des Allerhoogsten; het woord des leven III. MM. prijzen derhalve, als het eenige middel om dien vrede te genieten, welke uit een goed geweten voortspuit, en alleen duurzaam is, met de toederste zorgvuldigheid hunnen volken aan, zich dagelijks meer en meer te verkerken in de grondbeginsels en de beoefening der pligten, welke de Goddelijke Heiland den menschen geleerd heeft.

3. Al de mogendheden, die de heilige grondbeginsels, door welke de tegenwoordige akte voorgeschreven is, plegtiglijk zullen willen erkennen; en inzien hoe gewichtig het voor het geluk der al te lang beroerde naden is, dat die waarheden voortaan al den haar zoo eigen invloed op de nientsehalijke toegavallen uitoefenen, zullen; met zoo veel bereidwilligheid als toegenegenheid, in dit heilig verbond aangenomen worden.

Gesloten in triplo, en geteekend te Parijs, in het jaar onzes Heeren 1815, 14 (26) september.

FRANS.
FREDERIK WILLEM.
ALEXANDER.

G R O O T - B R I T T A N J E.

LONDEN den 30 januarij. „Alle de Britsche troepen, zegt heden een onzer ministeriele bladen, hebben nu Parijs verlaten. Zaterdag (den 27 dezer), des ochtends ten 5 uren, heeft kolonel Mackinnon, de achterhoede kommanderende, de hoogten van Montmartre aan de Franche troepen overgegeven. Dit was de laatste over te geven post. — Zaterdag was ook het gerucht te Parijs algemeen, dat sir Robert Wilson, kapitein Hutchinson en mr. Bruce, voor huane teregtstelling, onder geregtelijke borgtocht, uit hunne gevangenschap zouden worden ontslagen.”

Onze particuliere berigten uit Parijs melden ons, dat Talleyrand zich door zijne vrienden heeft laten overhalen om Parijs niet verlaten, en dat hij waarschijnlijk wederom in gewigtiger betrekkingen komen zal. Men beschouwt hem als de geschikste man om met en nevens den hertog van Richelieu te werken, en zou dat voor de Bourbons zoo wel als voor de rust van Frankrijk voor eene zeer wenschelijke zaak houden. Talleyrand is, even als Richelieu, niet voor de verbanning der koningsmoorders geweest, en hij heeft in die eerste overschrijding van 's konings belofte zoo veel kwaad gezien, dat hij, ten gevolge daarvan, schijnt besloten gehad te hebben om Parijs te verlaten. Op een vrij talrijk cercle drukte hij dezer dagen zijn gevoelen, in een gesprek met den Russischen ambassadeur over de wet van amnestie, zeer sterk uit. Hij noemde die weteene volstreckte schending van 's konings belofte, en zeide, dat Z. M. van de volheid van zijn regt van amnestie had moeten gebruik maken, en volstreckt het bijgevoegd artikel tegen de koningsmoorders had moeten verwerpen. „Dit, voegde hij er bij, zou den koning ongelijk meer kracht en achting in het publiek gevoelen verschaft hebben.” „Toen ik, vervolgde hij, den koning op den troon herstelde, deed ik dat door de koningsmoorders; hun invloed op de gemoederen der revolutionairen nam anders onoverkomelijke hinderpalen weg, en indien, in den geheelen loop mijner diplomatieke loopbaan, ik de allermoeijlijkste en in nuttige gevolgen meest vruchtbare zaak uit te kiezen had, in welke ik eenig talent en misschien eenig genie aan den dag legde, het zou die zijn, waarin ik de moorderaars van den laatste koning bevoog om den tegenwoordigen terug te roepen.” In dat zelfde gesprek vroeg Talleyrand,

door den Russischen minister daartoe uitgelokt, wie Fouché tot minister gemaakt had? er bij voegende, dat Monsieur en Berry het, tegen zijnen wensch en in wechtwil van zijnen levendigten tegenstand, gedaan hadden. Ook herinnerde hij den Russischen ambassadeur, terwijl zulks in de rede hier te pas kwam, en om tevens een doorslaand bewijs bij te brengen van zijn personeel en onwankelebare verknocheid aan den koning, hoe hij voorleden jaar, in tegenwoordigheid van hem ambassadeur, bijna eenen geheelen dag met keizer Alexander, die niet meer Lodewijk XVIII, maar den hertog van Orleans op den troon hersteld wilde hebben, was bezig geweest, en niet afgehouden had, voor en aler bij Zijne Russische Majesteit tot andere gevoelens gebracht en overgehaald had om mede te werken tot het herstel van den koning zijnen meester. Het was, ten gevolge van dit, zoo vele tot hiertoe geheim gebleven bijzonderheden aan den dag brengend gesprek, dat hij een of twee dagen daarna, den 21 dezer, op de audientie bij den koning bijzonder vriendelijk door Z. M. ontvangen werd.

Carthagen in Zuid-Amerika tot de uiterste ellende gebragt zijnde door de belagering eener Spaansche armee, en, zoo het schijnt, weinig kans ziende om zich op den duur als eenen onafhankelijken staat te handhaven, heeft besloten om zich te stellen onder de bescherming en het bestuur van Groot-Brittanië. De gouverneur van Carthagen heeft, overeenkomstig dat besluit, er in eene proclamatie, in naam der Britsche regering uitgevaardigd, aan alle ingezetenen kennis van gegeven, en eene deputatie naar Jamaika gezonden, die daar provisionelen onderstand vragen, en zich vervolgens naar Londen begeven moet.

F R A N K R Y K.

PARYS den 27 januarij. Voorleden week hadden te Lyon ernstige bewegingen plaats; eenige onthouden militairen, vereenigd met een hoop gesedereerden, doorliepen de straten met het afbeeldsel van den zoon van Buonaparte, en roepende *leve de keizer, leve de koning van Rome!* Spoedig kwamen de troepen en nationale gardes op de been, en werd de oproerigheid volkomen gedempt; maar niet zonder bloedstorting.

PARYS den 28 januarij. Gisteren heeft de hertog van Angoulême, op de plaats der Tuilleries, de revue gepasseerd over verscheidene detachementen nationale garde en koninklijke garde, zoo kavallerie als infanterie. De geleerden hebbende doen openen; is Zijne Hoogheid, vergezeld van verscheidene groot-officieren en generaals, door dezelve gegaan. Na de revue defileerden de troepen voor den prins; welke vervolgens naar Saint-Roch ging, waar eene plegtige lijkdienst voor de rust van Zijne Majesteit Lodewijk de XVI gedaan werd.

Des avonds heeft de hertog van Angoulême, vergezeld van den maarschalk Victor, de jagers van de garde, die in het oude hotel der zwarte Mousquetaires geconferneerd zijn, bezocht. Toen Zijne Koninklijke Hoogheid in de cafene kwam, waren er slechts weinig soldaten in dezelve, met welke de prins lang sprak, vragende aan eik welke veldtroepen zij gemarkt, hoe vele wonden zij hadden, of hen niets ontbrak, of zij wel gevoed en wel betaald werden, enz.; en met de grootste bezorgdheid naar hunne belangen en geneigdheden vernam.

Een speur, door des prinses goedheid stoutmoediger wordende, haalde een fles wijn en eenige glazen, en zeide terugkomende: „Kameraden, wij zullen drinken op de gezondheid van den koning en van den hertog van Angoulême.” Toen hij ingeschonken had, zeide de hertog aan de jagers: „Laat mij ook een glas, mijne vrienden, ik wil met u op de gezondheid des konings klanken.” Zijne Koninklijke Hoogheid en de maarschalk Victor slootten daarop de glazen met de brave koninklijke garde aan, waarop een blij geschiet van *leve de Koning* zich deed hooren. De prins verliet de jagers, met liefde en dankbaarheid doordrongen.

Heden moest eene groote revue, van ten minste 10,000 man koninklijke garde, en twee bataljons van elk legioen der nationale garde, plaats hebben, doch dezelve is uitgesteld. Evenwel hebben Monsieur, de hertog van Angoulême en de hertog van Berry de revue gepasseerd over verscheidene bataljons nationale garde en eenige regimenten der koninklijke garde.

De onrustige tijdingen, zegt de *Gazette de France*, die men, sedert eenige dagen, over de stad Lyon trachtte te verspreiden, zijn ongegrond, en die stad is er verre af van hare getrouwheid voor Lodewyk den Gewenschten en zijn Doorluchtig Huis te logenstraffen. Er waren eenige hoofden verdwaald, doch de autoriteit heeft alles weder tot de orde doen terugkeeren, en is daardoor verwonderlijk bijgestaan door de weldenkende lieden, die naar niets dan naar vrede haken. Indien er al in Frankrijk nog een klein getal muitzieken mag bestaan, zullen zij weldra zich overtuigen, dat het in den aard van een wettig gouvernement ligt, om dagelijks nieuwe krachten te verkrijgen, en dat alle maatregelen zoo wel genomen zijn; dat elke poging tegen hetzelfde niet dan dwaas zijn kan; en op de daders zelve terig moet vallen.

De heer Talleyrand heeft, op aanvraag zijner vrienden, besloten de hoofdstad voor alsnog niet te verlaten. Hij was gisteren op het lever, en werd wel ontvangen.

Men meent dat Cambacères de rijkste der koningsmoorderaars is. Hij bezit 14 miljoenen franken.

De gewezen prefect Sainte-Suzanne is te Montargis gevat en naar Parijs gebragt.

N E D E R L A N D E N.

BRUSSEL den 29 januarij. De Franche generaals Ornano en Berthezeng; alsmede de kolonel Defaix, neef van den generaal van dien naam, en de gewezen prefect Combe, zijn hier aangekomen. Cambacères wordt ieder dag verwacht. Ook verneemt men dat zich de generaal Vandamme gereed maakt om Frankrijk te verlaten.

De bevelen zijn gegeven om de civile en administrative wetten van dit koninkrijk in de nieuw aangewonnen kantons in werking te brengen.

Heden zijn hier ook de baron Thabaud en de heer de Cavaignac, die beide voor den dood van Lodewijk XVI stonden, het getal der Franche uitgewekenen komen vermeerderen.

BRUSSEL den 30 januarij. De regter vleugel der bezettings armee, door den hertog van Wellington gekommandeerd, is thans bezig met het betrekken der hem aangewezen garnizoenen en kantonementen. De Deensche en Saxische kontingenten bezetten oene linie te midden der vestingen van Fransch Vlaanderen en Artois; de Hanoveranen zijn te Condé en aan dat gedeelte der Scheide; de Russen zijn te Maubeuge, Avesnes, Charlemont, Landrecies, en hunne kaptonementen strekken zich tot zeer verre buiten deze laatste vesting uit. De Engelsen verzamelen eene aanzienlijke magt te Peronne, Kamerijk, Bouchain, Cateau, Valenciennes en Quésnoy. Tegen den 10 februarij

